

Embedsmændene — er fastsat saaledes, at det virkelig kan kaldes en Selvpensionering, idet der afdrages de Vedkommende denne Betaling af den Løn, som er fastsat for dem, eller man anvender Principet saaledes, at man fastsætter Lønnen for de Vedkommende, efterat det er givet, at de skulle afsee saadanne Procenter til deres Selvpensionering, og indretter Lønnen derefter, saaledes at man giver dem saameget mere i Løn, end man ellers vilde have givet dem, som svarer til det Afdrag, de skulle give. I saa Fald vil det være det Thing let see, at det ikke bliver en Selvpensionering for de Vedkommende, men en Pensionering fra Statens Side under en noget anden Form, end vi hidtil have kjendt, men ikke videre. Denne Betragtning vil altsaa føre til, at naar vi i Fremtiden komme til at forhandle om flige Spørgsmaal, er der Grund til at stille sig aldeles forffjelligt dertil, eftersom Principet blot skal gjælde for de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Løn allerede forud er bestemt, eller det skal anvendes paa dem, hvis Løn man er ifærd med at bestemme. Jeg har opfattet de Forslag, som her forelægges fra den høitærede Finansminister om en Forhøielse af de runde Summer med visse Beløb, saaledes, at den væsentligste Grund til dem ligger i, at Finansministeren vil skaffe de Vedkommende en noget rigeligere Løn, for at de derved kunne afsee de 5 pCt. til den saakaldte Selvpensionering; men da jeg i det Hele taget slet ikke ynder dette Princip, og da jeg er en bestemt og afgjort Modstander deraf, naar det anvendes paa den af mig sidst antydede Maade, er det væsentligst af denne Grund, jeg ikke kan stemme for disse Forslag. Jeg gaaer nemlig ud fra, at Finansministeren ikke vilde have foreslaaet de væsentligste af de Tilskud, som han her foreslaaer, naar ikke Tanken om Affavnet af de 5 pCt., som de Vedkommende skulle lide, laa bagved. Det er, som sagt, den væsentligste Grund til, at jeg fraraader det ærede Thing at gaae ind paa disse Forslag. Det er vel at forudssee som sandsynligt, at vi ikke ere færdige med Selvpensioneringen, men at vi i Fremtiden ville komme til at forhandle noget nærmere om at udføre den videre, og jeg tror da, det er af Vigtighed for den Stilling,

man skal indtage til dette Spørgsmaal, at Thinget vel tager sig iagt for allerede nu at komme ind paa en saadan Glidbane som den at forøge Lønnen af Hensyn til de Procenter, som skulle afdrages, hvorved, som sagt, Staten vil komme til at pensionere maaffee nok saa meget som under den Form, hvorunder den tidligere har gjort det, hvilket altsaa paa ingen Maade kan kaldes en Selvpensionering. Jeg skal altsaa, under Forudsætning af, at det, jeg her siger, forholder sig rigtigt, bestemt fraraade det ærede Thing at tiltræde de af mig nævnte Forslag.

Finansministeren: Naar det ærede Medlem har erklæret, at det væsentligst er af den af ham fremsførte Grund, og under Forudsætning af, at denne Grund er rigtig, at han vil stemme imod Forslagene under Nr. 11, 15 og 18, da glæder det mig meget, at jeg mener ganske at kunne høre det ærede Medlems Beskyrning i saa Henseende, og derved bringe ham til at stemme for disse Forslag. Jeg har aldeles ikke lagt den Betragtning, som det ærede Medlem fremsatte, til Grund for de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille. Det har nemlig aldrig været min Tanke, at man ved Pensioneringen af Bestillingsmænd, eller i det Hele taget af ikke pensionsberettigede Embeds- og Bestillingsmænd i Statens Tjeneste, skulde tage det Hensyn, paa nogen Maade at bestemme Lønnen efter Hensynet til denne Selvpensionering. Naar det ærede Thing — navnlig de ærede Medlemmer, som vare tilstede her ifjor — vil tilbagekalde i sin Grundring hele den Udvikling, som jeg dengang tillod mig at give af Selvpensioneringen, vil det erindres, at mit Grundlag for hele min Betragtning af denne Sag er denne, at det er enhver Mand's Pligt, som tjener Mere end det, der er ham høist fornødent til det daglige Brød, at sørge for sin Alderdom og sine Efterladte, hvis han skulde døe tidlig. Dette er min Grundsatning i denne Sag, og den ønsker jeg at fastholde overalt, hvor Leilighed gives. I Henshold til denne Grundsatning have altsaa efter min Opfattelse de allerfleste af Statens Bestillingsmænd — der er naturligvis Enkelte, der